Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

26 päivänä syyskuuta 2013 *

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 34 artiklan 3 ja 4 alakohta — Toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustaminen — Tilanne, jossa kyseinen tuomio on ristiriidassa sellaisen toisen tuomion kanssa, joka on annettu aikaisemmin samassa jäsenvaltiossa samojen asianosaisten välillä oikeusriidassa, jolla on sama kohde ja sama peruste

Asiassa C-157/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 8.3.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 30.3.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

vastaan

SC Laminorul SA,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan (esittelevä tuomari) ja A. Prechal,

julkisasiamies: N. Wahl,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.3.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Salzgitter Mannesmann Handel GmbH, edustajinaan Rechtsanwältin C. von Carlowitz, Rechtsanwalt O. Kranz, Rechtsanwalt C. Müller ja Rechtsanwalt T. Rossbach,

— Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller, T. Henze ja J. Kemper,

— Espanjan hallitus, asiamiehenään S. Centeno Huerta,

— Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato S. Varone,

— Romanian hallitus, asiamiehinään R. Giurescu ja A. Voicu,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

— Euroopan komissio, asiamiehinään W. Bogensberger ja A.-M. Rouchaud-Joët,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.5.2013 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) 34 artiklan 4 alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Salzgitter Mannesmann Handel GmbH (jäljempänä Salzgitter) ja SC Laminorul SA (jäljempänä Laminorul) ja joka koskee hakemusta romanialaisen tuomioistuimen antaman tuomion, jolla Salzgitter on velvoitettu maksamaan Laminorulille 188 330 euroa, julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi Saksassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 44/2001

3 Asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan 2 ja 15–17 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(2) Eräät tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista koskevien kansallisten sääntöjen väliset erot vaikeuttavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Säännökset, joiden avulla voidaan yhdenmukaistaa tuomioistuimen toimivaltaa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa koskevat säännöt ja yksinkertaistaa muodollisuudet, jotta niissä jäsenvaltioissa annetut tuomiot, joita tämä asetus sitoo, tunnustetaan ja pannaan täytäntöön nopeasti ja yksinkertaisin menettelyin, ovat välttämättömiä.

– –

(15) Lainkäytön yhdenmukaisuus edellyttää, että rinnakkaiset oikeudenkäynnit saadaan mahdollisimman vähiin ja on varmistettava, ettei kahdessa jäsenvaltiossa anneta keskenään ristiriitaisia tuomioita. Olisi säädettävä selkeästä ja tehokkaasta järjestelmästä vireilläolon ja yhdessä käsiteltävien kanteiden ratkaisemiseksi – –

(16) Keskinäinen luottamus lainkäyttöön [Euroopan unionissa] edellyttää, että jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan ilman erityistä menettelyä paitsi, jos riidan kohteena on kysymys tuomion tunnustamisesta.

(17) Tämä sama keskinäinen luottamus tekee oikeutetuksi sen, että menettely, jolla jäsenvaltiossa tunnustetaan täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio, on tehokas ja nopea. Tämän vuoksi tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisen olisi tapahduttava toimitettujen asiakirjojen muodollisen tarkastuksen jälkeen lähes ilman enempiä toimenpiteitä ja ilman mahdollisuutta, että tuomioistuin ottaa omasta aloitteestaan huomioon tämän asetuksen mukaisia täytäntöönpanon epäämisperusteita.”

4 Kyseisen asetuksen 32 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tuomiolla tarkoitetaan tässä asetuksessa jokaista jäsenvaltion tuomioistuimen ratkaisua riippumatta siitä, [miksi sitä kutsutaan] – –”

5 Kyseisen asetuksen 33 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan toisissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä.”

6 Kyseisen asetuksen 34 artiklan 3 ja 4 alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuomiota ei tunnusteta, jos

– –

3) tuomio on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, missä tunnustamista pyydetään;

4) tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa samaa asiaa koskevan ja samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa ja viimeksi mainittu tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, missä tunnustamista pyydetään.”

7 Asetuksen N:o 44/2001 38 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiossa annettu ja siellä täytäntöönpanokelpoinen tuomio on pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, kun tuomio asiaan osallisen hakemuksesta on siellä julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi.”

8 Kyseisen asetuksen 41 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Tuomio julistetaan täytäntöönpanokelpoiseksi heti, kun – – muodollisuudet on täytetty, suorittamatta 34 ja 35 artiklan mukaista tarkistusta. Asianosaisella, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei menettelyn tässä vaiheessa ole oikeutta tulla kuulluksi.”

9 Kyseisen asetuksen 43 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevasta hakemuksesta annettuun päätökseen.

– –

3. Muutoksenhaku on käsiteltävä kontradiktorista oikeudenkäyntiä koskevien sääntöjen mukaisesti.

– –”

10 Kyseisen asetuksen 45 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 43 tai 44 artiklan mukaisesti, voi evätä tuomion julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan jollakin 34 ja 35 artiklassa mainituista perusteista. – –

2. Ulkomaista tuomiota ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi.”

11 Saman asetuksen 46 artiklan 1 kohdassa täsmennetään seuraavaa:

”Tuomioistuin, jolta muutosta on haettu 43 tai 44 artiklan mukaan, voi sen asianosaisen pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon on tuomiojäsenvaltiossa haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin tai jos sellaisen muutoksenhakukeinon käyttämiselle säädetty aika ei ole vielä kulunut umpeen; viimeksi mainitussa tapauksessa tuomioistuin voi määrätä ajan, jonka kuluessa muutosta on haettava.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

12 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Laminorul, jonka kotipaikka on Romaniassa, nosti Salzgitteria, joka on sijoittautunut Saksaan, vastaan Tribunalul Brăilassa (Brăilan ensimmäisen asteen tuomioistuin, Romania) kanteen, jossa se vaati tätä maksamaan terästuotteiden toimituksen.

13 Salzgitter väitti, että kyseistä kannetta ei olisi pitänyt nostaa sitä vastaan vaan Laminorulin tosiasiallista sopimuspuolta eli Salzgitter Mannesmann Stahlhandel GmbH:ta (aikaisemmalta nimeltään Salzgitter Stahlhandel GmbH) vastaan. Tällä perusteella Tribunalul Brăila hylkäsi Laminorulin kanteen 31.1.2008 antamallaan tuomiolla, joka sai lainvoiman (jäljempänä ensimmäinen tuomio).

14 Pian tämän jälkeen Laminorul nosti Salzgitteria vastaan samassa tuomioistuimessa uuden samaa asiaa koskevan kanteen. Haaste annettiin kuitenkin tiedoksi Salzgitterin aikaisemmalle oikeudenkäyntiasiamiehelle, jonka asianajovaltakirja oli Salzgitterin mukaan rajattu koskemaan ainoastaan ensimmäisen tuomion antamiseen johtanutta oikeudenkäyntiä. Koska kukaan ei edustanut Salzgitteria Tribunalul Brăilassa 6.3.2008 pidetyssä istunnossa, kyseinen tuomioistuin antoi yksipuolisen tuomion, jolla Salzgitter velvoitettiin maksamaan Laminorulille 188 330 euroa (jäljempänä toinen tuomio).

15 Salzgitter haki toisen tuomion kumoamista sillä perusteella, ettei sitä ollut haastettu lainmukaisesti. Kyseinen hakemus jätettiin tutkimatta 8.5.2008 annetulla tuomiolla, koska Salzgitter oli laiminlyönyt vaadittujen leimaveromerkkien toimittamisen.

16 Landgericht Düsseldorf (Düsseldorfin alueellinen tuomioistuin, Saksa) julisti 21.11.2008 tekemällään päätöksellä toisen tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi Saksassa. Salzgitter valitti tästä päätöksestä Oberlandesgericht Düsseldorfiin (Düsseldorfin alueellinen muutoksenhakutuomioistuin, Saksa).

17 Samanaikaisesti Salzgitter vaati yhtäältä Romaniassa ylimääräisellä muutoksenhakukeinolla toisen tuomion kumoamista ja vetosi jälleen siihen, että haastaminen istuntoon oli laiminlyöty. Kyseinen valitus jätettiin tutkimatta 19.2.2009 annetulla tuomiolla.

18 Salzgitter teki toisaalta uuden valituksen, jossa se vaati toisen tuomion kumoamista ensimmäisen tuomion lainvoiman perusteella. Curtea de Apel Galaţi (Galaţin muutoksenhakutuomioistuin, Romania) hylkäsi kyseisen valituksen 8.5.2009 antamallaan tuomiolla sillä perusteella, että se oli tehty myöhässä; Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (Romanian ylimmän oikeusasteen tuomioistuin ja kassaatiotuomioistuin) vahvisti tämän tuomion myöhemmin 13.11.2009 antamallaan tuomiolla.

19 Koska Romaniassa käytössä olevat oikeussuojakeinot oli käytetty loppuun, Saksassa lykättynä ollutta eksekvatuurimenettelyä voitiin jatkaa. Salzgitterin Landgericht Düsseldorfin päätöksestä tekemä valitus hylättiin perusteettomana Oberlandesgericht Düsseldorfin 28.6.2010 antamalla ratkaisulla. Kyseinen yhtiö valitti tämän jälkeen kyseisestä ratkaisusta Bundesgerichtshofiin (Saksan liittovaltion ylin tuomioistuin).

20 Tässä tilanteessa Bundesgerichtshof päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Kattaako [asetuksen N:o 44/2001] 34 artiklan 4 alakohta myös sellaiset tapaukset, joissa on kyse samassa jäsenvaltiossa (tuomiovaltio) annetuista keskenään ristiriitaisista tuomioista?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii kysymyksellään selvittämään, onko asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 4 alakohtaa tulkittava siten, että se kattaa myös saman jäsenvaltion tuomioistuinten antamat keskenään ristiriitaiset tuomiot.

22 Tähän kysymykseen vastaamiseksi asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 4 alakohtaa on tulkittava sekä tämän säännöksen sanamuodon että asetuksella perustetun järjestelmän ja sillä tavoiteltujen päämäärien valossa (ks. asia C-619/10, Trade Agency, tuomio 6.9.2012, 27 kohta).

23 Kyseisellä asetuksella perustetusta järjestelmästä on huomautettava, että täytäntöönpanon epäämisperusteet täyttävät tarkasti rajatun tehtävän kyseisellä asetuksella, jolla – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 35 kohdassa – otetaan käyttöön järjestelmä, jolla säännellään kattavasti tuomioistuimen kansainvälistä toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa, kehitellyssä rakenteessa.

24 Ensinnäkin asetuksessa N:o 44/2001 säädettyjen, toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden täytäntöönpanon epäämisperusteiden merkityksen ja sisällön tulkinnassa on otettava huomioon yhtäältä kyseisten perusteiden ja toisaalta kyseisessä asetuksessa säädettyjen, samassa yhteydessä käsiteltäviä kanteita koskevien sellaisten sääntöjen välinen yhteys, joilla kyseisen asetuksen johdanto-osan 15 perustelukappaleen mukaan pyritään siihen, että rinnakkaiset oikeudenkäynnit saadaan mahdollisimman vähiin, ja pyritään varmistamaan, ettei kahdessa jäsenvaltiossa anneta keskenään ristiriitaisia tuomioita.

25 Seuraavaksi on todettava, että asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan 17 perustelukappaleesta ilmenee, että menettelyyn, jolla täytäntöönpanojäsenvaltiossa julistetaan täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio, saa sisältyä vain täytäntöönpanokelpoiseksi julistamiseksi täytäntöönpanojäsenvaltiossa vaadittujen asiakirjojen pelkkä muodollinen tarkastus.

26 Asetuksen N:o 44/2001 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen tekemisen jälkeen täytäntöönpanojäsenvaltion viranomaisten on – kuten saman asetuksen 41 artiklasta ilmenee – menettelyn ensimmäisessä vaiheessa tutkittava tuomion täytäntöönpanokelpoisuuden toteamiseksi ainoastaan näiden muotomääräysten noudattaminen (ks. em. asia Trade Agency, tuomion 29 kohta).

27 Asetuksen N:o 44/2001 43 artiklan mukaan muussa jäsenvaltiossa kuin täytäntöönpanojäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehtyyn päätökseen saa hakea muutosta menettelyn toisessa vaiheessa. Perusteet, joihin muutoksenhaussa voidaan vedota, luetellaan nimenomaisesti asetuksen N:o 44/2001 34 ja 35 artiklassa, joihin saman asetuksen 45 artiklassa viitataan (ks. vastaavasti em. asia Trade Agency, tuomion 31 kohta).

28 Tämä luettelo on tyhjentävä, ja siinä mainittuja perusteita on tulkittava suppeasti, koska niillä rajoitetaan yhden asetuksella N:o 44/2001 tavoitellun perustavanlaatuisen päämäärän, joka on tuomioiden vapaan liikkuvuuden helpottaminen määräämällä yksinkertaisesta ja nopeasta eksekvatuurimenettelystä, toteuttamista (ks. vastaavasti asia C-420/07, Apostolides, tuomio 28.4.2009, Kok., s. I-3571, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia C-139/10, Prism Investments, tuomio 13.10.2011, Kok., s. I-9511, 33 kohta).

29 Erityisesti täytäntöönpanon epäämisperusteesta, joka perustuu siihen, että kaksi tuomiota ovat keskenään ristiriitaiset, on todettava, että kun asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 4 alakohtaa luetaan kyseisen asetuksen 32 artiklassa tarkoitetun tuomion käsitteen valossa, sen sanamuodosta ilmenee – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 42 kohdassa –, että kyseinen 34 artiklan 4 alakohta on ymmärrettävä siten, että ”[jäsenvaltion tuomioistuimen antamaa] tuomiota ei tunnusteta, jos – – tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa – – aikaisemmin annetun tuomion kanssa”.

30 Näin ollen kyseisessä 34 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettu tilanne on sellainen, jossa keskenään ristiriitaiset tuomiot on annettu kahdessa eri valtiossa.

31 Keskinäisen luottamuksen periaate, johon asetuksella N:o 44/2001 perustettu toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden tunnustamis- ja täytäntöönpanojärjestelmä perustuu, tukee kyseistä tulkintaa.

32 Kyseinen tuomioiden tunnustamis- ja täytäntöönpanojärjestelmä perustuu – kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan 16 ja 17 perustelukappaleesta ilmenee – nimittäin keskinäiseen luottamukseen lainkäyttöön unionissa, mikä edellyttää sitä, että jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan toisessa jäsenvaltiossa ilman erityistä menettelyä, mutta myös sitä, että menettely, jonka tarkoituksena on saada tuomio täytäntöönpanokelpoiseksi viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, on tehokas ja nopea (ks. em. asia Trade Agency, tuomion 40 kohta).

33 Tämän luottamukseen perustuvan järjestelmän moitteeton toiminta edellyttää sitä, että tuomiojäsenvaltion tuomioistuimet ovat edelleen toimivaltaisia arvioimaan kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä käyttöön otettujen muutoksenhakukeinojen yhteydessä täytäntöön pantavan tuomion lainmukaisuutta – toisin kuin lähtökohtaisesti täytäntöönpanojäsenvaltion tuomioistuimet – ja että kyseisen tuomion lainmukaisuutta koskevan tarkastuksen lopullista tulosta ei kyseenalaisteta.

34 Tässä asiayhteydessä asetuksen N:o 44/2001 46 artiklan 1 kohdassa säädetään mahdollisuudesta keskeyttää asian käsittely, jos ulkomaiseen tuomioon on tuomiojäsenvaltiossa haettu tai voidaan hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

35 Yksityisen on nimittäin käytettävä niitä muutoksenhakukeinoja, joista on säädetty sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa oikeudenkäynti pidetään, minkä Salzgitter on myös yrittänyt tehdä pääasiassa. Yksityinen ei voi sen sijaan tukeutua toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden täytäntöönpanon epäämisperusteisiin kyseenalaistaakseen kyseisen oikeudenkäynnin lopputuloksen.

36 Kyseisen asetuksen 34 artiklan 4 alakohdan tulkinta, jonka mukaan kyseinen säännös koskee myös tilannetta, jossa samassa jäsenvaltiossa annetut kaksi tuomiota ovat keskenään ristiriitaiset, on ristiriidassa tämän tuomion 31 kohdassa mainitun keskinäisen luottamuksen periaatteen kanssa. Tällainen tulkinta nimittäin mahdollistaisi sen, että täytäntöönpanojäsenvaltion tuomioistuimet voisivat korvata tuomiojäsenvaltion tuomioistuinten arvioinnin omalla arvioinnillaan.

37 Kun tuomio on saanut lainvoiman tuomiojäsenvaltiossa käydyn oikeudenkäynnin päätyttyä, se, että kyseinen tuomio jätettäisiin panematta täytäntöön sillä perusteella, että se on ristiriidassa samassa jäsenvaltiossa annetun toisen tuomion kanssa, olisi nimittäin verrattavissa tuomion, jonka täytäntöönpanoa haetaan, ottamiseen uudelleen tutkittavaksi sen sisältämän asiaratkaisun osalta, mikä on kuitenkin nimenomaisesti suljettu pois asetuksen N:o 44/2001 45 artiklan 2 kohdalla.

38 Tällainen mahdollisuus ottaa tuomio uudelleen tutkittavaksi sen sisältämän asiaratkaisun osalta merkitsisi tosiasiallisesti uutta muutoksenhakukeinoa sellaisen tuomion osalta, joka on saanut lainvoiman tuomiojäsenvaltiossa. Tässä yhteydessä on selvää, että – kuten julkisasiamies on todennut perustellusti ratkaisuehdotuksensa 31 kohdassa – asetuksessa N:o 44/2001 säädetyillä täytäntöönpanon epäämisperusteilla ei pyritä ottamaan käyttöön lainvoiman saaneita kansallisia tuomioita koskevia uusia muutoksenhakukeinoja.

39 Lopuksi on todettava, että koska täytäntöönpanon epäämisperusteiden luettelo on tyhjentävä – kuten tämän tuomion 28 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee –, kyseisiä perusteita on tulkittava suppeasti, eikä niitä voida näin ollen – toisin kuin Salzgitter ja Saksan hallitus ovat väittäneet – tulkita analogisesti siten, että ne kattaisivat myös samassa jäsenvaltiossa annetut tuomiot.

40 Kaiken edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 4 alakohtaa on tulkittava siten, että se ei kata saman jäsenvaltion tuomioistuinten antamia keskenään ristiriitaisia tuomioita.

Oikeudenkäyntikulut

41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 34 artiklan 4 alakohtaa on tulkittava siten, että se ei kata saman jäsenvaltion tuomioistuinten antamia keskenään ristiriitaisia tuomioita.

Allekirjoitukset